31989R2053

11.7.1989 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 195/11

NARIADENIE KOMISIE (EHS) č. 2053/89

z 10. júla 1989,

ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému minimálnych dovozných cien pre určité spracované čerešne

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (EHS) č. 426/86 z 24. februára 1986 o spoločnej organizácii trhu s výrobkami z ovocia a zeleniny ([1]), zmenené a doplnené nariadením (EHS) č. 1125/89 ([2]), najmä na jeho článok 9 ods. 6,

so zreteľom na nariadenie Rady (EHS) č. 1676/85 z 11. júna 1985 o hodnote zúčtovacej jednotky a prepočítavacích kurzoch, ktoré sa majú uplatňovať na účely Spoločnej poľnohospodárskej politiky ([3]), naposledy zmenené a doplnené nariadením (EHS) č. 1636/87 ([4]), najmä na jeho článok 10 ods. 2,

keďže článok 9 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 426/86 umožňuje uplatňovanie minimálnej dovoznej ceny určitých výrobkov uvedených v prílohe I, časti B, uvedeného nariadenia; keďže niektoré spracované čerešne boli nariadením Rady (EHS) č. 2247/88 ([5]) doplnené do zoznamu výrobkov podliehajúcich týmto opatreniam;

keďže nariadenie Rady (EHS) č. 3225/88 ([6]) ustanovuje všeobecné pravidlá týkajúce sa systému minimálnych dovozných cien pre určité spracované čerešne; keďže by mali byť určené podrobné pravidlá uplatňovania tohto systému; keďže cieľom týchto pravidiel je zabrániť, aby sa obchodníci vyhýbali uplatňovaniu minimálnych cien prostredníctvom podvodných praktík, ktorých odhaľovanie a účinný boj s nimi sú náročné; keďže takéto podvodné praktiky môžu mať vážne dôsledky pre trh spoločenstva s príslušnými výrobkami a neschopnosť vybrať k nim vyrovnávacie poplatky predstavuje podstatnú stratu pre rozpočtové zdroje;

keďže na predchádzanie podvodu a jeho škodlivým dôsledkom pre trh s určitými spracovanými čerešňami by mali byť zavedené podstatne posilnené colné kontroly; keďže národné colné úrady by mali overovať, či sa dodržiavajú minimálne dovozné ceny pre každú dovezenú zásielku, a v prípade, že sa cena nedodržiava, vybrať vyrovnávací poplatok, ktorý sa rovná rozdielu medzi minimálnou dovoznou cenou a vyhlásenou dovoznou cenou;

keďže navyše hlavným cieľom systému minimálnych dovozných cien je zaručiť, aby výrobky z tretích krajín nenarušovali trh spoločenstva, pretože ceny, za ktoré sa ponúkajú, sú príliš nízke; keďže skutočné dodržiavanie minimálnej dovoznej ceny by sa malo dôsledne overovať až do stupňa predaja; keďže by mal existovať právny prostriedok s cieľom poskytnutia dôkazu o dodržaní minimálnej dovoznej ceny podľa dokladov o stanovení ceny pri ďalšom predaji;

keďže riziká nesprávne vyhlásených dovozných cien sú vysoké; keďže by preto mal byť zavedený zvláštny postup pri riešení podozrivých prípadov nesprávnych vyhlásení;

keďže v prípadoch, ak v skutočnosti nebola dodržaná minimálna dovozná cena, musí byť zabezpečený výber vyrovnávacieho poplatku; keďže na tento účel sa môžu výrobky uvoľniť podľa článku 13 smernice Rady 79/695/EHS ([7]), naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 81/853/EHS ([8]), a článku 20 smernice Komisie 82/57/EHS ([9]), naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 83/371/EHS ([10]); keďže dovozca musí predložiť dôkaz o dodržaní minimálnej ceny; keďže by malo byť tiež určené časové ohraničenie na predloženie takéhoto dôkazu;

keďže je tiež potrebné zaviesť spätné kontroly dovozov; keďže príslušné orgány členských štátov musia vykonávať náhodné kontroly približne 10 % dovezených zásielok; keďže sa preto musí požadovať od obchodníkov, aby príslušné doklady uchovávali počas určeného času s cieľom ich poskytnutia príslušným úradom; keďže by sa toto obdobie malo obmedziť na tri roky nasledujúce po roku, v ktorom bolo prijaté vyhlásenie o prepustení do režimu voľného obehu;

keďže Komisia musí byť informovaná o kontrolách vykonaných na overenie dodržiavania minimálnych dovozných cien;

keďže Riadiaci výbor pre výrobky z ovocia a zeleniny do lehoty stanovenej jeho predsedom nepredložil stanovisko,

([1]) Ú. v. ES L 49, 27.2.1986, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 118, 29.4.1989, s. 29.
([3]) Ú. v. ES L 164, 24.6.1985, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 153, 13.6.1987, s. 1.
([5]) Ú. v. ES L 198, 26.7.1988, s. 21.
([6]) Ú. v. ES L 288, 21.10.1988, s. 11.
([7]) Ú. v. ES L 205, 13.8.1979, s. 19.
([8]) Ú. v. ES L 319, 7.11.1981, s. 1.
([9]) Ú. v. ES L 28, 5.2.1982, s. 38.
([10]) Ú. v. ES L 204, 28.7.1983, s. 63.

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Zásady a definície

Článok 1

Minimálna dovozná cena pre určité spracované čerešne sa považuje za dodržanú, ak dovozná cena nie je nižšia ako minimálna dovozná cena platná v deň, keď bolo prijaté vyhlásenie o prepustení do režimu voľného obehu.

Článok 2

1. Na účely tohto nariadenia sa dovozná cena určuje podľa týchto faktorov:

a) ceny fob v krajine pôvodu a

b) nákladov na dopravu a poistenie do miesta uvedenia na colné územie spoločenstva.

2. Na účely odseku 1 „cena fob“ znamená okamžitú cenu zaplatenú alebo na zaplatenie za množstvo výrobkov nachádzajúcich sa v zásielke vrátane nákladov na umiestnenie dodávky na palubu dopravného prostriedku v mieste odbytu v krajine pôvodu a ďalšie náklady vzniknuté v tejto krajine. Cena fob nesmie obsahovať náklady na akékoľvek služby, ktoré má znášať predávajúci od času, keď boli výrobky umiestnené na palube dopravného prostriedku.

3. Ak sa zistí, že ceny pri ďalšom predaji priamo alebo prostredníctvom obchodných sprostredkovateľov sú o viac ako 15 % nižšie než minimálna cena za dovezenú zásielku, za cenu dovozu sa považuje vážený priemer týchto cien.

4. Ak sú faktory uvedené v odseku 1 vyjadrené v inej mene, než je mena členského štátu, v ktorom sa výrobky uvádzajú do režimu voľného obehu, na určenie colnej hodnoty sa uplatní nariadenie Komisie (EHS) č. 1766/85 [1] o devízových kurzoch.

5. Dovozná cena musí byť uvedená vo vyhlásení o prepustení do režimu voľného obehu.

6. Na účely tohto nariadenia je konečný používateľ buď výrobca, ktorý používa príslušný výrobok s cieľom jeho spracovania do iného výrobku, ktorý patrí pod iný číselný znak KN, než je uvedený vo vyhlásení o prepustení do režimu voľného obehu, alebo maloobchodník, ktorý predáva výhradne spotrebiteľom.

7. Na účely tohto nariadenia dovezená zásielka musí pozostávať z výrobkov, ktoré podliehajú jednému a tomu istému vyhláseniu o prepustení do režimu voľného obehu.

Článok 3

Minimálna dovozná cena sa upraví peňažným koeficientom určeným tak, aby túto cenu premieňal priemerným devízovým kurzom použitým na stanovenie alebo zmenu finančných vyrovnávacích čiastok.

[1] Ú. v. ES L 168, 28.6.1985, s. 21.

Kontrola a systém zdaňovania pri dovozoch

Článok 4

Vždy keď sa prijme vyhlásenie o prepustení do režimu voľného obehu, príslušné vnútroštátne úrady porovnajú vyhlásenú dovoznú cenu s minimálnou dovoznou cenou platnou pre tento tovar v deň prijatia vyhlásenia.

Ak je cena uvedená na faktúre za platbu oneskorenú o obdobie presahujúce tri mesiace, cena uvedená na faktúre sa zníži o 1 % za každý mesiac odkladu poskytnutého navyše týchto troch mesiacov.

Článok 5

Ak je dovozná cena nižšia ako minimálna dovozná cena platná pre tento tovar, príslušné vnútroštátne orgány vyberú vyrovnávací poplatok, ktorý sa rovná rozdielu medzi týmito cenami.

Zvláštny kontrolný postup

Článok 6

1. Ak majú colné orgány odôvodnené pochybnosti, či cena uvedená vo vyhlásení o prepustení do režimu voľného obehu odráža skutočnú dovoznú cenu, požiadajú dovozcu, aby do šiestich mesiacov predložil dôkaz, že výrobok predal za podmienok zabezpečujúcich dodržanie minimálnej dovoznej ceny, bez ohľadu na článok 13 smernice 79/695/EHS a článok 20 smernice 82/57/EHS.

2. Príslušný úrad môže na základe riadne odôvodnenej žiadosti prevádzkovateľa predĺžiť lehotu ustanovenú v odseku 1 najviac o tri mesiace.

Článok 7

1. Minimálna dovozná cena sa považuje za dodržanú, ak dovozca predloží dôkaz o najmenej 95 % dovezenej zásielky, že výrobok bol predaný konečnému používateľovi bez ďalšieho spracovania, po zabalení, priamo alebo cez obchodných sprostredkovateľov za cenu najmenej rovnú minimálnej dovoznej cene.

2. Ak dôkaz od konečného používateľa nemôže byť predložený napriek všetkým krokom, ktoré dovozca podnikol, príslušný orgán môže prijať iný dôkaz toho, že výrobok bol predaný za podmienok, z ktorých vyplýva, že bola dodržaná minimálna cena.

3. Zvláštny kontrolný postup sa uplatňuje bez ohľadu na následné kontroly uvedené v článkoch 8, 9 a 10.

Následné kontroly

Článok 8

Dovozca poskytne na preskúmanie príslušnému úradu kvôli následným kontrolám dôkaz o platbe predávajúcemu a všetky obchodné doklady, ako sú faktúry, zmluvy a korešpondencia, týkajúce sa nákupu a predaja príslušných výrobkov počas najmenej troch rokov nasledujúcich po roku, keď bolo prijaté vyhlásenie o prepustení do voľného obehu.

Článok 9

1. Príslušné orgány vykonávajú náhodné kontroly.

2. Kontroly sa musia vykonávať každý kalendárny rok pri približne 10 % dovezených zásielok.

Článok 10

Ak príslušné orgány v priebehu kontroly zistia, že minimálna dovozná cena nebola dodržaná, vyrubia vyrovnávací poplatok mínus čiastku už predtým zaplatenú ako vyrovnávací poplatok.

Záverečné ustanovenia

Článok 11

Členské štáty informujú Komisiu raz ročne, pred uplynutím prvých šiestich mesiacov, o kontrolách vykonaných v predchádzajúcom roku na overenie dodržiavania minimálnych dovozných cien.

Článok 12

Toto nariadenie nadobúda účinnosť ôsmy deň odo dňa jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 10. júla 1989

Za Komisiu

Ray MAC SHARRY

člen Komisie